

pokles o 5 % oproti loňskému školnímu roku. Ve většině případů byly děti aktivní a měly o sledované činnosti zájem (97,3 %), panovala příjemná atmosféra, děti měly možnost vyjádřit k činnosti svůj názor. Velmi pozitivní bylo, že 84,8 % sledované činnosti bylo propojeno s možností praktického využití v běžném životě. Nedostatkem v některých zařízeních byla absence zpětné vazby prostřednictvím zhodnocení činnosti dětmi, které chybělo při 58,7 % hospitací, popř. sebehodnocení dětí, které chybělo při 42,5 % hospitací.

Tabulka 74

Sledovaná činnost rozvíjela – podíl hospitací (v %)

Sledovaná činnost rozvíjela	Podíl
Dětskou kreativitu	36,9
Samostatnost	67,4
Schopnost spolupráce	47,4
Práci s informacemi	26,9
Kritické myšlení a schopnost argumentace	15,8
Technické dovednosti	14,9
Multikulturní výchovu	3,8
Environmentální výchovu	6,5

Nejčastěji sledované činnosti rozvíjely samostatnost dětí, což bylo zaznamenáno v 67,4 % hospitací, schopnost spolupráce v 47,4 % hospitací a kreativitu v 36,9 % hospitací. Téměř se zdvojnásobilo kritické myšlení a schopnost argumentace (schopnost vlastního názoru a náhledu), které bylo sledováno při 15,8 % hospitací. Stejně jako v loňském školním roce bylo sledováno, že při poměrně malém počtu hospitací byly rozvíjeny technické dovednosti dětí (12,4 % hospitací). Přitom u 84,8 % hospitací bylo sledováno, že činnost je propojena s možnostmi praktického využití. Multikulturní a environmentální výchova byla zaznamenána při 3,8 % respektive 6,5 % hospitací.

U většiny pedagogů byla pozorována snaha vycházet z dosavadních zkušeností, ze znalosti dětí, jejich individuálních a specifických potřeb. Na děti kladli přiměřené požadavky, ověřovali si, zda jim děti rozuměly, a diskutovali s nimi o možnostech dosažení výchovně-vzdělávacího cíle. Přitom volili formy a metody práce tak, aby odpovídaly vytyčeným cílům, přičemž využívali možnosti individuální práce s dětmi nebo spolupráce dětí v malých skupinkách. Využití forem a metod bylo ve většině případů účelné, zaznamenán byl nárůst metod režimových a metody požadavku. Naopak užití metod a forem, které pracují s osobností dítěte, popř. jeho city a vůlí (metoda inscenační, situační, rituály), byly využívány poměrně málo. I když jednotlivé činnosti byly často propojeny s možností praktického využití, překvapivě málo byly využívány metody rozvíjející technické dovednosti. Mírné problémy byly zaznamenány v oblasti snahy pedagogů systematicky sledovat vývoj dětí a jeho směr, pravidelně jej zaznamenávat do programu rozvoje osobnosti a zprostředkovávat dětem zpětnou vazbu k jejich práci. Rovněž není plně využívána forma sebehodnocení dětí, popř. vzájemného hodnocení dětí ve skupině. Většina pedagogů však nabízela dětem aktivity, o které mají zájem, aktivně posilovala sebevědomí dětí, snažila se o rozvíjení pozitivních vztahů ve skupině, vedla děti k respektu a spolupráci.